

Arrest

nr. 325 790 van 25 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 januari 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PARMENTIER, die *loco* advocaat M. DUPONT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit, behoort tot de Auchi etnie en spreekt Etsako. U werd op [...] augustus 1976 geboren in Auchi, Edo State. U groeide op in Benin City met uw ouders, broers en zussen. U ging in Auchi op bezoek, maar heeft er niet gewoond. U volgde drie jaar secondary school (tot 15 jaar) en vervolgens 2 jaar technisch onderwijs. Dan volgde u 3 jaar praktisch onderwijs in de richting van carrosserie en leerde u het vak 'spraying cars'. U heeft 2 kinderen, dochter Z. en zoon B., allebei in België geboren. U bent ongehuwd, maar wel van plan om met de moeder van uw kinderen, P.O., te trouwen. U woont samen met hen in Brussel, uw vrouw en kinderen verblijven hier legaal. Uw moeder woont nog in Auchi. Uw vader overleed in 1995 aan een ziekte.

In november of december 2005 werd u aangevallen in uw workshop in Benin City door 6 of 7 onbekenden. De aanvallers vroegen u om geld (120.000 naira), maar u weigerde dit te betalen. Ze sloegen u op het hoofd, waarop u het bewustzijn verloor. Ze beloofden u te doden indien u niet betaalde. U meldde dit bij de politie, die een onderzoek opstartte, maar verkreeg later geen verdere informatie. U werkte vervolgens een tijdlang op verschillende plekken, en haalde stiekem het nodige materiaal uit uw eigen workshop.

U vreest door de aanvallers gedood te zullen worden als u uw workshop opnieuw opent.

U verliet Nigeria in november 2006 en reisde legaal met uw eigen paspoort en een visum naar Italië. Uw zus P. woont sinds lange tijd in Brussel en is erkend. U reisde vanaf 2007 regelmatig naar België om haar te bezoeken. In 2017 verliet u Italië definitief en kwam u naar België. In Italië had u een permanente verblijfsvergunning en een werkvergunning. U verliet Italië omdat u uw werk verloor en het moeilijk was om uw rekeningen te betalen en in uw onderhoud te voorzien. U ging sedert uw definitieve vertrek uit Italië nog één of twee keer op bezoek in Italië. U diende op 21 december 2022 een asielaanvraag in België in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming dient u een kopie van uw Nigeriaans paspoort in (uitgegeven op 27 mei 2021 in Brussel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees gedood te worden door uw aanvallers bij een terugkeer naar Nigeria, omwille van de volgende redenen:

*U diende op 21 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in België in. U kwam echter al midden 2017 van Italië naar België (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 17 oktober 2024 p7 en 22, hierna genoemd CGVS p7 en 22). Deze jarenlange tussentijd wordt beschouwd als erg **laattijdige aanvraag**. Een asielzoeker wordt geacht zo snel mogelijk na aankomst een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Gevraagd naar de reden voor deze laattijdige aanvraag, stelt u dat u wil werken en uw familie onderhouden (CGVS p8-9). U heeft twee kinderen, waar u voor wil zorgen. U heeft documenten nodig om te kunnen werken. Momenteel werkt u in de logistieke sector. In Italië vroeg u geen asiel aan, want u had er een permanent stay (CGVS p7-8). Opnieuw gevraagd waarom u zo lang wachtte met de asielaanvraag in België, verklaart u dat u de Italiaanse documenten probeerde te legaliseren (CGVS p22). Er was echter geen werkvergunning mogelijk zonder contract. U kon geen werk vinden zonder een identiteitskaart. Daarom vroeg u asiel aan.*

Uw vrees om gedood te worden bij terugkeer als gevolg van een aanval in uw workshop is verder niet geloofwaardig. Uw gedrag strookt namelijk niet met dat van iemand die vreest voor zijn leven. U kan niet aannemelijk maken dat u spoedig een oplossing zoekt, voldoende voorzorgsmaatregelen nam en er alles aan doet om het risico te vermijden. U bleef na de aanval van eind 2005 namelijk nog ongeveer een jaar in Benin City, met slechts beperkte voorzorgsmaatregelen. In augustus 2015 keerde u terug naar Nigeria om een familiezaak te regelen. Dit ondermijnt de ernst van uw vrees.

*- U werd in november of december 2005 beweerdelijk aangevallen in uw eigen workshop. In maart 2006 vroeg u een visum aan via een legal agent. U verliet Nigeria in november 2006. Er verstreek sinds de door u genoemde aanval nog ongeveer een jaar tijd alvorens u het land verliet (CGVS p20-21). **Dit getuigt niet van hoogdringendheid.** U zegt in deze periode niet bang te zijn geweest dat de aanvallers u zouden vinden, aangezien u steeds op een andere plek ging werken (rondsneakte) (p18). Gevraagd naar de reden waarom u*

nog ongeveer een jaar in Benin City bleef, stelt u dat u geld moest verdienen om te kunnen reizen (CGVS p20). U had ook geld nodig om te eten en rekeningen te betalen. Men kan er echter logischerwijze van uit gaan dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging alles in het werk zou stellen om zo spoedig mogelijk het land te verlaten. Hoewel u zei dat u niet bang was omdat u "rondsneakte", zegt u dan weer Nigeria uiteindelijk alsnog verlaten te hebben omdat u bang was, u kon niet blijven ronsneaken om te werken (CGVS p20). U kon het niet heel uw leven volhouden (CGVS p20-21).

- U nam **slechts beperkte voorzorgsmaatregelen**. Hoewel u in andere workshops ging werken en aldus naar uw mening "rondsneakte" en daardoor niet bang was, bezocht u uw eigen workshop - alwaar aldus naar uw mening de feiten zich zouden hebben afgespeeld - nog meermaals (tot tweemaal per week) om materiaal op te halen (CGVS p19). U ging vaak, ongeveer dagelijks, op een andere plek werken (CGVS p18). U werkte in verschillende workshops, steeds in Benin City, soms een uur rijden van uw eigen workshop (CGVS p18-19). U was in deze periode niet bang dat de aanvallers u zouden vinden, omdat u telkens ergens anders was (CGVS p18). U werkte op verschillende plekken en sneakte rond, maar ging soms wel materiaal ophalen in uw eigen workshop (CGVS p16). U nam wat u nodig had en ging dan terug weg. U sloop soms tot tweemaal per week uw workshop binnen, waar nota bene de beweerdelijke feiten zich hadden afgespeeld, nam uw materiaal, plaatste het in de auto en ging dan weg (CGVS p18). U overwoog hierbij niet om dit door anderen te laten ophalen (CGVS p19). U stelt dat enkel u weet waar u het materiaal achterlaat. **Dat u enkel zelf zou weten waar u het materiaal achterliet, is echter geen afdoende verklaring om zelf dergelijk groot risico te nemen. Dat u enerzijds niet bang zou zijn geweest omdat u telkens ergens anders was, doch u dan weer anderzijds wel op zeer regelmatige basis naar uw eigen workshop trok, alwaar de beweerdelijke feiten zich zouden hebben afgespeeld, louter omdat enkel u het materiaal wist liggen, valt dan ook niet te rijmen.** U droeg verder ook normale kleren bij het ophalen van uw spullen in de workshop, geen werkoutfit. U stelt dat u zou weten dat de aanvallers spionnen zouden hebben, namelijk mensen die uw workshop in de gaten zouden houden, of het open zou zijn, ze beloofden immers dat ze gingen terugkomen (CGVS p.19). Ze zouden u niet herkennen op straat, omdat u andere kleren aan zou hebben, ze zouden u enkel in uw werk-outfit kennen (CGVSp.19). **U verschuilt zich voor wat betreft de door u genomen risico's aldus achter het gegeven dat u uw workshop niet opende en u niet in werk-outfit verscheen – de aanvallers zouden u enkel kennen in uw blauwe overall - (CGVS p.19-20), echter indien er werkelijk spionnen uw workshop in het oog hielden, zouden zij u logischerwijze wel tot tweemaal toe per week uw workshop binnen zien sluipen en met materiaal naar buiten zien komen, ongeacht of u al dan niet in werk-outfit zou verschijnen, temeer gezien u naar uw mening het doelwit was (CGVSp.17) en ze u gingen doden indien u niet betaalde (CGVSp.15). Dit maakt dat u wel degelijk een groot risico zou hebben genomen in dit kader. Echter dat dit niet is gebeurd en u tot één jaar na de beweerdelijke aanval niet meer in persoon werd benaderd - u zei hen niet meer te hebben gezien noch iets van hen te hebben vernomen (CGVSp.19), u vermoedt dat de aanvallers terugkwamen maar u kan dit niet met zekerheid zeggen vermits u op verschillende plekken ging werken - maakt dan ook dat uw vrees in dit kader in ernstige mate kan worden gerelativeerd en u niet aantoonbaar persoonlijk en systematisch te zijn gevisieerd.** U gaf overigens zelf aan dat het kapers, groepen op straat betreffen, die mensen dwingen om te betalen, het zijn bandieten, ze dachten misschien dat u veel geld had door het werk dat u deed, waaruit kan worden afgeleid dat deze groepen gekend staan om het regelmatig afhandig maken van financiële middelen van "toevallige" slachtoffers, wat wederom allesbehalve wijst op een systematische persoonlijke vervolging (CGVSp.15 en 16). **Dat u bij het terug openen van uw workshop mogelijks in het vizier van de beweerdelijke aanvallers zou kunnen komen, is een vooronderstelling die nergens enige objectieve grond vindt, temeer daar er aan de eerdere beweerdelijke aanval al reeds geen geloof kan worden gehecht (zie infra).**

- Bijkomend bezocht u Nigeria nog in augustus 2015 (CGVS p14-15 en 21). U keerde terug om een familiezaak te regelen. U geeft zelf aan dat dit een risico vormde dat de aanvallers u zouden kunnen opmerken, maar ondervond ter plekke geen problemen (CGVS p21). U verbleef er ongeveer 15 dagen (CGVS p15). U ging van het ene hotel naar het andere, tot u bij het familiehuis kwam (in Auchi). U passeerde Benin City onderweg naar Auchi (CGVS p21). In Benin City ondervond u geen problemen omdat u er enkel passeerde. In Auchi stelt u dat ze niet wisten dat u er was (CGVSp.21).

Het risico hield in dat ze zouden weten dat u er was en u zouden komen zoeken. Gevraagd naar de aard van deze familiezaak geeft u geen verdere details (CGVS p14-15+ p22). U stelt slechts dat het een dringende familiezaak was die geregeld diende te worden. Dit is een zeer summiere verklaring, die geen blijkt geeft van de overwegingen die u maakte tegenover het aangehaalde risico. Dat u in 2015 kon terugkeren naar Nigeria, u via Benin naar Auchi kon reizen en geen problemen kende, maakt dan ook wederom dat u niet persoonlijk in uw land van herkomst wordt gevisieerd noch vervolgd.

Uw verklaringen zijn zeer summier en vaag omtrent de precieze omstandigheden van de beweerdelijke aanval en de voorgehouden actor van vervolging, alsook wat er u zou overkomen bij terugkeer naar Nigeria:

- De aanval op zich is **weinig geloofwaardig**. Zo stelt u dat 6 of 7 mensen uw workshop binnendrongen en geld vroegen. Tijdens uw interview bij de dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter aangevallen te zijn geweest door 4 of 5 gemaskerde mensen (zie "vragenlijst" CGVS - vraag 3.5 - dd. 01 februari 2023). U had hen nog niet eerder gezien (CGVS p15). Door de slag op uw hoofd verloor u gedurende 8 uur uw bewustzijn. De dieven waren echter nog in de workshop toen u bijkwam (CGVS p16). Ze dachten misschien dat u wel zou betalen eens u weer bij bewustzijn was (CGVS p16). Er waren veel mensen op straat die de aanval hebben zien gebeuren, maar u was het enige doelwit en slachtoffer (CGVS p 16). De omstaanders probeerden de aanvallers niet te stoppen uit schrik om zelf aangevallen te worden, maar verzorgden u wel door water op uw hoofd te doen (CGVS p15-16). Ze probeerden u gedurende 8 uur wakker te maken. Dat uw beweerdelijke aanvallers maar liefst gedurende acht uur aan uw zijde zouden blijven waken, dit terwijl er ondertussen vele omstaanders zouden zijn tussengekomen, dit louter omdat ze dachten dat u dan wel ging betalen, is dan ook compleet ongeloofwaardig. U diende naar uw mening vervolgens klacht in bij de politie en werd doorverwezen naar het ziekenhuis. U kan hiervan echter geen bewijsstukken aanleveren (CGVSp.17). Immers de politie stelde dat u zich terug diende aan te melden indien de dieven terugkwamen, voor wat betreft het ziekenhuis is het dan weer naar uw mening te lang geleden (CGVSp.17).

- U kan deze beweerdelijke **aanval bovendien niet precies dateren** in de tijd. Tijdens het onderhoud bij het CGVS verklaart u dat deze in november of december 2005 plaatsvond en de aanleiding vormde van uw vertrek uit Nigeria. Bij uw interview bij de dienst Vreemdelingenzaken (zie "vragenlijst" CGVS - vraag 3.5 - dd. 01 februari 2023) stelt u echter dat de aanval in 2001 gebeurde en niet de directe aanleiding van uw vertrek vormde. U zei bovendien bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na 2001 niet meer was aangevallen (zie "vragenlijst" CGVS - vraag 3.5 - d.d. 01 februari 2023). U gaf nochtans in het begin bij het CGVS aan dat het interview bij de DVZ goed was verlopen en u de interviewer toen goed had begrepen, u had tevens alle redenen kunnen bespreken waarom u bescherming aanvraagde en u had niets meer toe te voegen (CGVSp.2-3). U later geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, zei u echter dan weer dat ze u toen niet goed hadden begrepen (cfr. bij DVZ) (CGVSp.22).

Hoewel er reeds geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerdelijke aanval op uw workshop en aan uw voorgehouden vrees voor de aanvallers (zie supra), kan u verder ook uw huidige vrees voor de beweerdelijke aanvallers niet concretiseren.

- De beweerdelijke aanval in uw workshop dateert van november of december 2005 (CGVS p15 +22). Dat is **zeer lang geleden**. Gevraagd naar waarom ze u nog zouden zoeken, stelt u dat mensen u willen, u niet vergeten, wat een blote bewering is die nergens enige objectieve grond vindt (CGVS p20). Zoals reeds eerder gezegd, wordt bovendien de beweerdelijke aanval als niet geloofwaardig beoordeeld, u wist niet geloofwaardig te maken door de voorgehouden aanvallers persoonlijk te zijn geïdентificeerd.

- U kan, **in geval van terugkeer naar Nigeria, niet concretiseren** hoe de voorgehouden aanvallers op de hoogte zouden zijn van uw terugkomst (CGVS p21). De aanvallers waren er naar uw mening niet van op de hoogte dat u een visum aanvraagde en plannen maakte om het land te verlaten (CGVS p20). Ze dachten dat u de workshop terug zou openen. U stelt dat ze het zouden weten als u de workshop opnieuw opent. Gevraagd naar meer details, kan u echter niet zeggen hoe ze dit zouden weten (CGVS p21). U spreekt over spionnen, die uw zaak in de gaten zouden houden, maar kan hier geen verdere uitleg over geven (CGVS p19). De spionnen hebben u niet meer gezien (CGVS p19). Dit terwijl u nog regelmatig terugkeerde naar uw workshop om materiaal op te halen (CGVS p18). Verder vernam u niets meer van de aanvallers want "ze kunnen me niet bellen" (CGVS p19). Echter mensen die je zouden willen, zouden je niet vergeten (CGVSp.19).

U roept verder socio-economische motieven in.

-Gevraagd naar de concrete aanleiding waarom u Nigeria verliet, stelt dat u op verschillende plaatsen werkte, u diende eten en rekeningen te betalen, niemand ging u helpen, daarom werkte u, u kon echter niet blijven rondsneaken, u kon dit niet uw hele leven volhouden (CGVSp.20-21). U kon geen andere job doen omdat u naar school ging voor deze job en u hierin bent gespecialiseerd (CGVSp.20-21). Gezien u beweerde dat u in Benin City geen workshop kon openen, werd er u gevraagd of het buiten Benin City ook geweten zou zijn indien u een workshop opende, u ontkende dit, de beweerdelijke aanvallers waren immers in het gebied waar u werkte, Benin (CGVSp.15), echter hoe zou u klanten hebben in een andere stad, het zou niet gemakkelijk zijn om klanten te vinden (CGVSp.20-21). Hoewel er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerdelijke aanval, geeft u hierbij zelf aan dat u wel degelijk buiten Benin City een workshop kon

beginnen. U gevraagd waarom u niet terug kan keren naar Nigeria, zei u wederom "Ik heb er geen werk" (CGVSp.20).

-Als bijkomend argument verwijst u **in het algemeen naar barre tijden in Nigeria**, meer specifiek naar omstandigheden van ontbering en honger. Vanwege deze hardship, verliet uw zus Patience Nigeria (CGVS p13). U stelt dat u zeer mager was in die periode, soms slechts één maaltijd per dag at (CGVS p22-23). Het was geen goede ervaring. Dit is de reden waarom u stopte met school en een technische opleiding volgde. U besloot op dat moment om een andere manier van leven aan te gaan om zo uw familie te kunnen onderhouden (CGVS p13). Verder stelt u asiel aangevraagd te hebben, met als reden om te kunnen werken in België (CGVS p22). Zonder identiteitskaart kon u namelijk geen werkvergunning verkrijgen. Dit duidt op **economische motieven aan de basis van uw vlucht**, eerder dan een gegronde vrees voor vervolging. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen".

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming werd u **gevraagd om enkele documenten voor te leggen**. Er werd u tijdens het gehoor een overzicht gegeven van de relevante documenten die het Commissariaat wenste te ontvangen (CGVS p14). Het ging met name om uw werkvergunning uit Italië (CGVS p8), de identiteitskaarten van uw kinderen en hun moeder (CGVS p12), uw oud paspoort/oude paspoorten (CGVS p.3-4), uw Nigeriaanse identiteitskaart (NIN) (CGVS p3), uw geboorteakte uit Nigeria (CGVS p3) en eventuele andere documenten uit Italië. Er werd u toegelicht hoe u deze per post of per mail kon bezorgen. U had hierover geen vragen (CGVS p14). U werd gevraagd deze zo snel mogelijk in te dienen, maar zeker binnen de 8 werkdagen waarbinnen u de tijd had om opmerkingen te geven op een kopie van de notities van het gehoor. Uw advocate zei u nog dat u een bewijs van verzending diende bij te houden (CGVS p23). De gevraagde documenten werden echter niet aan het Commissariaat overgemaakt en kunnen bijgevolg niet beoordeeld worden. Er rust een medewerkingsplicht op de verzoeker, die in deze niet werd gerespecteerd. De door u neergelegde kopie van uw huidige Nigeriaanse paspoort (geldig van 27 mei 2021 tot 26 mei 2026) kan verder hoogstens uw persoonsgegevens aantonen, wat niet onmiddellijk ter discussie staat. Er kan nog worden opgemerkt dat dit paspoort stelt dat u bent geboren te Benin City, terwijl u aangaf in Auchi te zijn geboren.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar

de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 17 oktober 2024.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker stelt:

"Overwegende dat de tegenpartij stelt dat verzoeker te lang in zijn land is gebleven alvorens te vluchten. Dat daardoor zijn verhaal ongeloofwaardig wordt .

Dat verzoeker nochtans duidelijk heeft uitgelegd dat hij eerst het geld diende te verzamelen om te kunnen reizen en om de administratieve zaken in orde te brengen om een visa te kunnen krijgen . Dat hiervoor heel wat geld ter beschikking diende te zijn en dat dit geld niet zomaar op een minimum van tijd kan verdiend worden .

Dat het gekend is om een visum te verkrijgen voor Europa eerst voldoende geld dient aanwezig te zijn op de bankrekening van verzoeker .

Schending van artikel 8 EVRM

Overwegende dat bij een gewogen terugkeer naar Nigeria het privé en familieleven van verzoeker Wordt geschaad .

Dat verzoeker samenleeft in België met zijn partner moeder van hun 2 minderjarige kinderen .

Dat zijn partner volledig legaal in België verblijft en er tewerkgesteld is .

Dat de kinderen in België geboren zijn nog zeer jong zijn en school lopen in België .

Dat de kinderen legaal in België verblijven .

Dat zo de vader terug moet naar Nigeria is de problematisch voor de zeer jonge kinderen Die hun vader echt nodig hebben .

*Enkel een contact via sociale media is voor deze jonge kinderen zeker niet voldoende .
Bovendien werkt de partner van verzoeker in België . Zij kan haar job niet laten vallen om verzoeker te vergezellen naar Nigeria . Dan heeft het gezin geen bron van inkomsten meer .*

Schending van artikel 3 EVRM

De situatie in Nigeria is helemaal niet veilig zoals beweerd wordt door tegen partij .

Uit bronnen zoals verslagen van Amnesty international blijkt wel degelijk het tegendeel .

Uit In het verslag van Buitenlandse zaken blijkt zeer duidelijk dat de algemene veiligheidssituatie Nigeria zeer problematisch is .

De toestand in een groot gedeelte van het grondgebied van Nigeria is buitengewoon onveilig .

Er is steeds waakzaamheid geboden .

Ontvoeringen zijn schering en inslag over het gehele grondgebied van het land . En vormen niet enkel een grote dreiging voor expats maar ook voor de lokale bevolking . Als gevolg van de onveiligheid in het land vinden er in meerdere steden en deelstaten

Streng politiecontroles plaats vooral 's avonds en 's nachts . Bij deze controles vallen regelmatig gewonden en doden zowel bij manifestanten als bij de Ordediensten . Omdat deze manifestaties niet altijd op voorhand officieel aangekondigd worden is waakzaamheid ten allen tijde geboden .

Gewelddadige criminaliteit gewapende overvallen , kidnapping , car jacks komt recentelijk In alle delen van het land voor .

Soms worden de misdaden gepleegd door personen die een politie- of legeruniform dragen. Inbraken gebeuren vaak door zeer gewapende gangsters .

Ook de gezondheidstoestand en de hygiëne is problematisch .

Het aantal gevallen MPOX stijgt en er is ook een nieuwe variant .”

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De bestreden beslissing motiveert als volgt:

*“U diende op 21 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in België in. U kwam echter al midden 2017 van Italië naar België (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 17 oktober 2024 p7 en 22, hierna genoemd CGVS p7 en 22). Deze jarenlange tussentijd wordt beschouwd als erg **laattijdige aanvraag**. Een asielzoeker wordt geacht zo snel mogelijk na aankomst een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Gevraagd naar de reden voor deze laattijdige aanvraag, stelt u dat u wil werken en uw familie onderhouden (CGVS p8-9). U heeft twee kinderen, waar u voor wil zorgen. U heeft documenten nodig om te kunnen werken. Momenteel werkt u in de logistieke sector. In Italië vroeg u geen asiel aan, want u had er een permanent stay (CGVS p7-8). Opnieuw gevraagd waarom u zo lang wachtte met de asielaanvraag in België, verklaart u dat u de Italiaanse documenten probeerde te legaliseren (CGVS p22). Er was echter geen werkvergunning mogelijk zonder contract. U kon geen werk vinden zonder een identiteitskaart. Daarom vroeg u asiel aan.”*

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliert dit te doen en wachtte tot december 2022 wachtte alvorens zulk verzoek in te dienen hoewel hij zich al sinds 2017 in België bevond, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

5. De bestreden beslissing motiveert verder als volgt:

*“U werd in november of december 2005 beweerdelijk aangevallen in uw eigen workshop. In maart 2006 vroeg u een visum aan via een legal agent. U verliet Nigeria in november 2006. Er verstreek sinds de door u genoemde aanval nog ongeveer een jaar tijd alvorens u het land verliet (CGVS p20-21). **Dit getuigt niet van hoogdringendheid**. U zegt in deze periode niet bang te zijn geweest dat de aanvallers u zouden vinden, aangezien u steeds op een andere plek ging werken (rondsneakte) (p18). Gevraagd naar de reden waarom u nog ongeveer een jaar in Benin City bleef, stelt u dat u geld moest verdienen om te kunnen reizen (CGVS p20). U had ook geld nodig om te eten en rekeningen te betalen. Men kan er echter logischerwijze van uit gaan dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging alles in het werk zou stellen om zo spoedig mogelijk het land te verlaten. Hoewel u zei dat u niet bang was omdat u “rondsneakte”, zegt u dan weer Nigeria uiteindelijk alsnog verlaten te hebben omdat u bang was, u kon niet blijven rondsneaken om te werken (CGVS p20). U kon het niet heel uw leven volhouden (CGVS p20-21).”*

Verzoekers verweer dat hij eerst geld diende te verzamelen en administratieve zaken in orde moest brengen voor een visum, kan niet worden aangenomen als nuttig verweer ten aanzien van voorstaande motivering.

Indien verzoeker daadwerkelijk een vrees had voor zijn persoon, kan niet aangenomen worden dat hij alsnog een jaar in Nigeria verblijft om administratieve zaken in orde te brengen. Dit geldt des te meer omdat verzoeker niets aanvoert tegen de terechte motivering die onder meer stelt: *“U zegt in deze periode niet bang te zijn geweest dat de aanvallers u zouden vinden, aangezien u steeds op een andere plek ging werken (rondsneakte) (p18).”*

6. De bestreden beslissing motiveert omstandig inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas. Er wordt onder meer terecht en pertinent gemotiveerd inzake verzoekers beperkte voorzorgsmaatregelen na de vermeende feiten, zijn terugkeer naar Nigeria in 2015, de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden aanval op zijn workshop, het verloop van tijd sinds de aanval in 2005 en de actualiteit van de vrees,

Verzoeker beroept zich ook op de socio-economische motieven en moeilijke tijden in Nigeria, hetgeen blijkens de bestreden beslissing geen aanduiding is voor een persoonlijke vervolging.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de hoger geciteerde en pertinente motieven (cf. punt 1) kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in

het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het poneren van een vrees voor vervolging, de verwijzing naar de situatie van zijn kinderen in België en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Verzoeker voert de schending aan van artikel 8 van het EVRM en verwijst naar de legale situatie van zijn partner in België en hun twee kinderen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep echter geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve niet dienstig aangevoerd.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in 29 deelstaten en het grootstedelijk gebied Abuja geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker is van Efo State en brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De algemene opmerkingen en verwijzingen naar (niet bijgevoegde) verslagen van Buitenlandse Zaken en Amnesty International kunnen niet aangenomen worden als nuttig verweer ten aanzien van de gedetailleerde analyse door verweerder inzake de veiligheidssituatie.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

10. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig april tweeduizend vijftientwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS